

—1472

τὴν Γιάννιπολιν. Μετὰ τὸν πόλεμον τῆς Βιέννης ἀπιστοῦντες οἱ Ὀθωμανοὶ τῷ τότε χάνη Σελὶμ-Γκιεράϊ ἔκαμαν χάνην τὸν Κιόρ-Γκιεράϊ, ὄντα ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Χομπάνιδων· ἀλλὰ μετὰ τινὰς μῆνας καθρέθη καὶ ἐγένετο χάνης πάλιν εἰς τῶν ἐκ τῆς ἄλλης φυλῆς. Εἶναι ἀνέλπιστον τὸ νὰ προβιάσθουν πλέον εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν οἱ Χομπάν-Γκιεράϊδες· ἔχουν διὰ τὸ γένος τους ἄλλα ὄφρικια, οἷον τοῦ Καλγᾶ σουλτάνου, τοῦ Νουρζαδίνι καὶ ἄλλα.

Ἐνόσω ἡ Ταυρικὴ Χερσονήσος ὑπετάσσετο τοῖς Ὀθωμανοῖς ὁ Σουλεϊμάν-πασσᾶς ἐφόρμηκε κατὰ τῆς Μολδαβίας. Ἄλλ' ἀπαντήσας αὐτῷ ὁ Στεφάν-βόδας παρὰ τῷ Φαλτζῖ ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Προύτου, πολέμου σφοδρῶς συγκροτηθέντος ἠττᾶται ὁ Σουλεϊμάν-πασσᾶς καὶ φονεύεται, συμφονευθέντων καὶ πολλῶν τούρκων στρατιωτῶν καὶ πλείστων ὄσων ζωγρηθέντων καὶ τῶν λοιπῶν πέραν τοῦ Δουνάβεως φυγῆ τὴν σωτηρίαν εὐρόντων.

Ἐνομαζέσεται τοῦ Στεφάν-βόδα ὁ υἱὸς Πογδᾶν, καὶ ἀπὸ τούτου ὠνόμασαν οἱ Τούρκοι τὴν Μολδαβίαν. Οὗτος ὁ Στεφάν-βόδας αὐθέντευσεν ἔτει σωτηριῶ 1456, καὶ παρετάθη ἡ ἡγεμονεῖα του ἔτη 47 καὶ μῆνας πέντε.

Ὁ ῥηθῆς πάπας Παῦλος ὁ Β' ἔγραψε τῷ ψευδοπατριάρχῃ τῶν Μαρωνιτῶν, τίτλῳ πατριάρχου Ἀντιοχείας χρωμένῳ καὶ καθημένῳ ἐν τῷ Λιβάνῳ ὄρει, περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ θεοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐμίσει τοὺς πεπαιδευμένους αἰρετικούς καλῶν καὶ ἀπεδίωκε τῆς Ῥώμης, καὶ τῶν ὄφρικίων ἀπερ εἶχον ἐξέβαλλεν, ἐν οἷς καὶ τὸν Πλάτιναν ὑπομνηματογράφον ὄντα. Συνέθετο τοῖς Τούρκοις κατὰ τῶν Κελογαλατῶν, εἰ καὶ ἐχθρὸς αὐτῶν δοκεῖν ἤθελε καὶ δεκάτας παρὰ πασῶν τῶν ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἐκκλησιῶν ἀνυπερβέτως ἀπῆται ἐπὶ τῷ καταπολεμῆσαι αὐτούς. Ἐνόσκει δὲ ὁ πάπας οὗτος Παῦλος ὁ Β', κατὰ τὸν συγγραφέα Μορναῖον ἐκδεδιητημένος, καὶ γίνεται πάπας Σίξτος ὁ Δ', Αὐγούστου τῆ θ' τοῦδε τοῦ ἔτους.

Ἐτει σωτηριῶ 1472.

Πατριαρχεῖα Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράδου.

Τοῦ πατριάρχου Ἰωάσαφ τὴν ὑπῆλπην περιέτευσεν ὁ σουλτᾶν Μεχμέτης ἐπὶ βήματος, καὶ τοῦ ἐκκλησιαρχοῦ τὴν βίβλα διέσχισε, διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι αὐτοῦς τῇ αὐτοῦ κελεύσει δι' ἧς ἐζήτει ἀδειαν ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Τραπεζοῦντος Πρωτοβιστιάριον, ζωῆς εἰσέτι τῆς αὐτοῦ νομίμου γυναικὸς, τοῦ γῆμαι τὴν τοῦ ἀρχοντος τῶν Ἀθηνῶν σύνηνον, ἢ κατ' ἄλλους, θυγατέρα, κάλλει νικῶσαν τὰς κατ' ἐκεῖνο τοῦ χρόνου γυναίκας· εἶτα καταργεῖ καὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ θρόνου τὸν αὐτὸν Ἰωάσαφ, καὶ συναχθέντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς καὶ ὁ αὐτῆς κληρὸς ψηφίζονται πατριάρχῃ τὸν ἱερομόναχον Μάρκον τὸν Ξυλοκαράδην ἐπιλεγόμενον, τὸν Βυζάντιον, καλὸν τε καὶ πεπαιδευμένον.